Додаток 2
до Ліцензійних умов

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до навчального плану

Код та найменування спеціальності: 025 «музичне мистецтво»

Рівень вищої освіти: перший (бакалаврський)

Освітня програма: Музичне мистецтво

Форма навчання: денна / заочна

Загальний обсяг у кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи та строк навчання: 240 кредитів ECTS, 3 роки 10 місяців

Навчальний план, затверджений Вченою радою університету 26.06.2019 р., протокол №6
(дата та номер протоколу)

Відповідність вимогам стандарту вищої освіти (в разі наявності) – згідно стандарту

Вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання: повна загальна середня освіта; на основі диплому «молодшого спеціаліста».

Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач	Програмні результати навчання	Найменування навчальних дисциплін, практик
І. Цикл загальної підготовки		
1.1. Обов'язкові дисципліни		
Уміння визначати соціально-культурні цінності та норми, створені в процесі розвитку суспільства. Застосування знань та вмінь щодо специфіки логічного мислення та наукового пізнання у процесі професійного вдосконалення. Творчо та креативно мислити; критично оцінювати якість інформації.	У процесі вивчення дисципліни студент повинен **знати** базові історичні категорії та концепції, які описують фундаментальну природу історичного процесу. **Вміти** визначати головні етапи розвитку історичної думки та її основні досягнення; володіти базовими історичними методами. Використовувати історичну спадщину для формування основ світогляду. Володіти здатністю до усвідомлення базових засад соціального буття, закономірностей історичного процесу. Вміти визначати соціально-культурні цінності та норми, створені в процесі розвитку суспільства.	Історія України
Знання специфіки історії української культури як важливої форми національного поступу, вияву історико-культурницького типу	За умови успішного вивчення дисципліни студент: **знає** історичні умови функціонування, основні етапи розвитку та найважливіші події, явища, персоналії українського	Історія української культури

світогляду; аналіз методологічної ролі історії української культури у розумінні особливостей розвитку тієї чи іншої культурно-історичної епохи; ознайомлення з історією української культури, з ідеями її поступу; формуванню здібностей до критичного мислення, самостійного аналізу складних явищ суспільно-історичного буття.	культурного процесу; сучасні інтерпретації історії культури та вміє використовувати їх на українському матеріалі; розуміє принципи міждисциплінарного підходу до вивчення історії української культури; має уявлення про етнічні та національні культури народів на території України; **уміє** дискутувати з проблемних, суперечливих питань українського культурного процесу; має сформовану систему знань про роль та місце української культури в світовому культурному просторі;	
Формування у майбутніх спеціалістів професійно зорієнтованих умінь і навичок досконалого володіння українською літературною мовою у фаховій сфері. Забезпечення чіткогоі правильного розуміння ролі державної мови у професійній діяльності, досконалоговолодіння нормами сучасної української літературної мови та дотримання вимог культури усногоі писемного мовлення; вироблення навичок самоконтролю за дотриманням мовних норму спілкуванні; розвиток творчого мислення студентів; виховання поваги до українськоїлітературної мови, до мовних традицій.	За умови успішного вивчення дисципліни студенти здатні до: формування навичок оперування фаховою термінологією; редагування, коригування та перекладу наукових текстів; застосування особливостей усної і писемної форм мовлення у професійній діяльності; демонстрації знання правил мовленнєвого етикету в різних етикетних комунікативних ситуаціях; послуговування лексикографічними джерелами та іншою допоміжною додатковою літературою, необхідною для самостійного вдосконалення мовної культури; визначення типів документів за різними класифікаційними ознаками; складання і редагування текстів документів з дотриманням вимог культури писемного мовлення.	Українська мова (за проф. спрямуванням)
Ознайомлення зі змістом світового та вітчизняного історико-філософського процесу; демонстрація широкого спектру методологічних підходів і теоретичних систем філософії як сфери духовної творчості; розширення знань про сучасні її форми та нові підходи до вирішення найважливіших проблем сьогодення.Засвоєння специфіки філософського запитування сприяє формуванню високої світоглядно-методологічної	За умови успішного вивчення дисципліни студент: **знає** предмет філософії, основні філософські принципи, закони та категорії, а також їх зміст і взаємозв'язки; світоглядні та методологічні основи мистецтвознавчого мислення; роль філософії у формуванні ціннісних орієнтацій у професійній діяльності. **Вміє:** орієнтуватися у системі філософського знання як цілісного уявлення про основи світобудови та перспективи розвитку планетарного соціуму; застосовувати філософські принципи та закони, форми пізнання у мистецтвознавчій діяльності.	Філософія

культури, переконання в принциповій важливості для кожної людини вільного світоглядного самовизначення, спрямовує на самостійні роздуми над найважливішими проблемами індивідуального та суспільного буття.	Розуміє характерні особливості сучасного етапу розвитку філософії; володіє навичками філософського аналізу різних типів світобачення, використання різних філософських методів для аналізу тенденцій розвитку сучасного суспільства; загальнонауковими методами наукового пізнання; основними навичками публічного мовлення, аргументації, ведення науково-філософської дискусії та полеміки; методами роботи з сучасною філософсько-культурологічною та соціально-гуманітарною літературою для професійної самоосвіти.	
1.2. Вибіркові дисципліни		
1.2.1. Дисципліни за вибором ВНЗ		
Володіння іноземною мовою з метою міжкультурних комунікацій, проведення наукових досліджень у галузі музичного мистецтва, організації семінарів. конференцій тощо.	Формування в студентів комунікативної компетенції, базою для якої є комунікативні уміння, сформовані на основі мовних знань і навичок, що відповідають стандарту В2. Оволодіння навичками аналітичного і пошукового читання літератури з елементами спеціалізації зі словником; збагачення базового загального лексикону; формування умінь розпізнавати та диференціювати складні граматичні явища і моделі за формальними ознаками; вміння вести дискусію на запропоновану тематику, передбачену програмою.	Іноземна мова
Використання знань з іноземної мови як у процесі повсякденного спілкування з представниками інших країн з різноманітних питань у галузі музичного мистецтва, так і на етапі підготовки до участі в міжнародних конференціях, проектах та дискусіях, а також формування вміння проводити письмовий обмін діловою інформацією; реалізовувати набуті знання для творчого самовдосконалення, вміння співпрацювати під час парної чи групової роботи.	Формування уміння самостійно читати літературу за фахом, працювати з додатковою та довідковою літературою, словниками, мультимедійними засобами; опанування такими складовими іншомовної комунікативної компетенції, як: мовленнєва компетенція, лінгвістична компетенція (лексична, граматична, семантична, фонологічна, орфографічна і орфоепічна), соціокультурна та професійна компетенції.	Іноземна мова (за професійним спрямуванням)
1.2.2. Дисципліни вільного вибору студента		

Відтворення процесу еволюції культури та мистецтва української діаспори та встановлення періодизації процесу в контексті еміграційних хвиль; визначення структури культури і мистецтва української діаспори як культурологічної системи та частини української культури; розкриття специфіки культурно-мистецького життя українського зарубіжжя; висвітлення основних форм виконавства українців за кордоном; ознайомлення із творчістю українських композиторів діаспори; аналіз здобутків музикознавців зарубіжжя; визначення ролі музичної культури української західної діаспори у розвитку української музичної культури в історичному та загальнокультурному контексті. Оволодіння навичками аналітичного мислення, формування вміння вести дискусію на запропоновану тематику, передбачену програмою.	У результаті вивчення дисципліни студенти повинні **знати** історію української еміграції, її напрями, мотивацію, основну періодизацію та географічні ареали поширення; специфіку функціонування діаспори в інонаціональному середовищі. У результаті вивчення дисципліни студенти повинні **вміти** орієнтуватися і оперувати основним науковим глосарієм з предмету, визначити приналежність до української культури представників різних мистецьких і літературних напрямів, використовувати їх здобутки у професійній діяльності.	Культура і мистецтво української діаспори
Володіння інформацією щодо історії світового мистецтва з акцентом на критичному мисленні та практичних навичках дослідження художніх процесів і явищ. Розвиток компетентностей, необхідних для комунікації, організації діяльності у сфері мистецтва, спрямованих на позитивні зміни художньої культури міста, краю, країни.	Знання історії архітектури, образотворчого та декоративно-ужиткового мистецтва, дизайну та мистецтвознавства. Детальні знання індивідуальної спеціальної сфери дослідження в поєднанні зі знаннями загальної наукової дискусії. Володіння методами мистецтвознавчого аналізу та атрибуції, ідентифікації, класифікації мистецьких об'єктів і пам'яток культури. Обґрунтовані знання про сучасні засади функціонування та організації культури та мистецтва. Знання ресурсів (включаючи ті, що ґрунтуються на інформаційних комп'ютерних технологіях), доступних для дослідження в спеціальній мистецькій сфері та суміжних галузях. Здатність аналізувати актуальний	Історія суміжних видів мистецтва

	стан і тенденції розвитку сучасного мистецтва. Уміння виокремити основні етапи розвитку світового мистецтва, вміти виділити та обґрунтувати загальну специфіку культурно-історичних процесів. Здатність розглядати проблему дослідження з використанням відповідних джерел і бібліографії, аналізуючи та надаючи критичну та розповідну форму отриманим відомостям.	
Ознайомлення студентів з напрацюваннями світової філософської думки в царині аналізу мистецтва та пов'язаних з ним процесів; розширення професійного кругозору майбутніх фахівців, розвиток їхньої здатності до аналітики; показ взаємозв'язків та взаємовпливів у процесах функціонування суспільства та мистецтва тощо. Формування системи знань про мистецтво в його динаміці; вироблення навики методологічного та теоретичного аналізу філософських аспектів культурно-історичного процесу.	У результаті вивчення дисципліни студенти повинні **знати** передісторію філософії мистецтва, закономірності розвитку мистецтва, функції мистецтва, основні естетичні концепції, історію мистецтва у соціально-філософському ракурсі; **вміти** здійснювати методологічний та теоретичний аналіз філософських аспектів культурно-історичного процесу; показувати можливості застосування історичного, структурно-функціонального, семіотичного, біографічного, психоаналітичного та інших методів для дослідження культури; розвивати абстрактне, системне мислення; формувати аналітичні навички.	Філософія мистецтва
Мета викладання дисципліни «Етнологія» полягає у тому, щоб на основі засвоєння теоретичних знань та фактологічного матеріалу сформувати в студентів комплекс знань, вмінь та навичок з етнології в її історичному становленні поглиблене вивчення етнічної культури світу та міжетнічних процесів. У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен *знати*: ключові проблеми сучасної етнології, закономірності виникнення, формування та розпаду етнічних спільнот, різноманітні	*Компетенції соціально-особистісні:* – здатність та сприйняття етнічної картини світу та міжетнічних процесів; – здатність до усвідомлення різноманітності та рівноцінності етнічних культур; – адаптивність і комунікабельність. *Загальнонаукові компетенції:* – базові уявлення про ключові проблеми сучасної етнології, закономірності виникнення, формування та розпаду етнічних спільнот, різноманітні підходи до класифікації етносів; *Інструментальні компетенції:* – навички вивчення і використання елементів традиційної духовної і матеріальної культури народів світу у підготовці фахівця-музиканта;	Етнологія

підходи до класифікації етносів, складові традиційної культури етнічних спільнот; розуміти співвідношення сучасної етнічної та політичної карти світу, сучасні етнічні процеси; усвідомлювати різноманітність та рівноцінність етнічних культур; *вміти*: аналізувати концепції та підходи етногенезу; оволодіти методикою етнологічних досліджень, методологією типології етнічних процесів і явищ; характеризувати матеріальну і духовну культуру етносів; використовувати етнографічні матеріали для здійснення історичних реконструкцій.	– дослідницькі навички пошуку матеріалів з етнографії. *Професійні компетенції:* – здатність виокремлювати актуальні питання з етнології України і світу; – здатність пропонувати та обґрунтовувати складові етнографічної роботи в школі.	
Ознайомлення майбутніх фахівців з науково-теоретичними основами менеджменту культури і мистецтва, її науковим апаратом; систематизація знань; прищеплення навичок до самостійної роботи з фаховою літературою, орієнтація в ній; формування широкого художнього кругозору майбутнього викладача вузів; виховування вміння самостійно мислити, критично аналізувати прочитану літературу; визначення методи самостійної роботи студентів над навчальним матеріалам; навчання студентів складанню та виконанню практичних завдань.	У процесі успішного вивчення дисципліни студенти повинні вміти здійснювати теоретичне узагальнення сутності управлінської діяльності у сферах культури і мистецтва; бути ознайомленими із менеджментом спеціальних подій, шоу-бізнесу; засвоїти складні проблем продюсування, реклами і PR-технологій у сферах культури і мистецтва.	Менеджмент культури і мистецтва
Сприяння всебічному вивченню студентами вищих мистецьких навчальних закладів історії і теорії музичної культури; теоретичне пізнання феномену музичної культури; розвиток художнього кругозору студентів і їх здатності орієнтуватися в різноманітних стилях і напрямах музичного	У результаті вивчення дисципліни студенти повинні: **Знати:** - теоретичні засади курсу музичної культурології; - сучасний основний понятійний апарат музичної культурології; - основні структурні елементи курсу музичної культурології; - методологію вивчення	Музична культурологія

виконавства та композиторської творчості; володіння проблематикою музичного фольклору у сучасному урбанізованому середовищі; виявлення взаємозв'язків автентичного виконавства, аматорства та професійної творчості; висвітлення проблемних питань організації професійної музичної освіти у контексті входження у європейський культурно-освітній процес.	музичної культурології. **Вміти:** - розкрити суть предмету та методів, які застосовуються в музичній культурології; - пояснити суть основних функцій предмету та принципів аналізу; - застосувати методологічні засади аналізу явищ музичної культури у повсякденній практиці; - прогнозувати, проектувати і регулювати актуальні музично-культурні процеси, що відбуваються в сучасній соціальній практиці; - розробити основні напрями діяльності культурних інститутів в галузі музичного мистецтва.	
2. Цикл професійної підготовки		
2.1. Обов'язкові дисципліни		
2.1.1. Теоретична підготовка		
Ґрунтовні музично-історичні свідчення про життєвий шлях і творчу діяльність композиторів та синтезує теоретичні проблеми, пов'язані з розкриттям музичної мови, мелодичної, гармонічної і структурної своєрідності творів різних жанрів і стильових напрямів. Нерозривний зв'язок музики з літературою, філософією та мистецтвом дозволяє систематично залучати студентів до широких художніх і філософських узагальнень, розкривати зміст музичних творів, виражений не тільки в авторській конкретній сюжетній програмності, а також і в непрограмних творах класиків і сучасних композиторів. Зміст дисципліни ґрунтується на розгляді жанрово-стильових особливостей творчості композиторів, цілеспрямованого аналізу художніх творів, розкритті співвідношення традиційного і новаторського в музиці	Освоєння цієї дисципліни дозволяє студентам: - використовувати свої знання і навики у процесі вивчення інших предметів музично-теоретичного циклу, а також спеціальності, диригування та ін. - орієнтуватись в особливостях музичної культури певної історико-стильової епохи; - виявляти зв'язки з літературою, філософією та іншими видами мистецтва; - вміти використовувати навчальний матеріал у майбутній професійній діяльності.	Історія світової та української музики

композиторів різних національних шкіл і, відтак, опирається на новітні дослідження у галузі сучасного музикознавства.		
Курс музично-теоретичних дисциплін є інтегрованим і складається з таких предметів, як сольфеджіо, гармонія, аналіз музичних форм. Формування системного, методичного розвитку музичних здібностей студентів: мелодичного, тембрового, ладового, гармонічного, поліфонічного слуху, метро-ритмічного відчуття, музичної пам'яті, музично-слухових уявлень, тобто музично-слухового досвіду. Зміст дисципліни «Гармонія» зосереджений на питаннях організації звукової тканини по вертикалі та горизонталі, її внутрішніх закономірностях і зв'язках, розглядає процеси розвитку та логіки становлення музики. Вивчення пропонованого курсу дає можливість студентам оволодіти технологічними основами гармонії та через практичне застосування різноманітних гармонічних прийомів на прикладах творів класичної музики, проникнути в глибину задуму музичної композиції. Дисципліна «Аналіз музичних творів» містить коло спеціальних знань, що у своїй сукупності утворюють науку про будову музичних творів та про зв'язки композиційної будови з художнім змістом музики; важливі елементи музики (мелодія, ритм, лад тощо), їх виразові можливості та формотворчу роль; музичний синтаксис, музичний тематизм, загальні принципи розвитку й формотворення в	У результаті вивчення дисципліни студенти повинні **вміти:** - Аналізувати музичні твори з виокремленням їх належності до певної доби, стилю, жанру, особливостей драматургії, форми та художнього змісту. - Демонструвати володіння музично-аналітичними навичками для жанрово-стильової та образно-емоційної атрибуції музичного твору в процесі створення виконавських, музикознавчих та педагогічних інтерпретацій. - Демонструвати володіння теоретичними та практичними основами інструментування, аранжування музики, вміння здійснювати переклад музичних творів для різних колективів (оркестру, ансамблю). - Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом. -Використовувати музично-теоретичні знання з музичного мистецтва у фаховій виконавській та педагогічній діяльності. - Вміння використовувати міжпредметні зв'язки у педагогічній роботі в процесі формування естетичних поглядів та художніх смаків.	Музично-теоретичні дисципліни

музиці, музичний твір у єдності його тексту й різнорідних контекстів.		
Володіння музично-виконавською майстерністю, необхідною для професійної діяльності в якості артистів оркестру, педагогів, концертних та камерних виконавців, хорових диригентів. Підготовка виконавців до самостійної професійної роботи у ролі викладача спеціального класу та артистів оркестру (хору), що вирішується у класі за спеціальністю, у курсі методики навчання гри на інструментах, сольного співу, хорового диригування; у процесі проходження педагогічної практики; в камерному, оркестровому чи хоровому класах.	У процесі вивчення дисципліни студент повинен **вміти:** - Демонструвати артистизм, виконавську культуру та технічну майстерність володіння інструментом на належному фаховому рівні під час виконавської діяльності. - Демонструвати володіння техніками, прийомами та методиками у виконавській діяльності, знання музичних стилів та репертуару. - Відтворювати драматургічну концепцію музичного твору, створювати його художню інтерпретацію. - Винаходити оптимальні шляхи вирішення виконавських проблем, відтворювати емоційно-образний зміст музичного твору під час виконавської діяльності, створювати художній образ за допомогою комплексу музичних виражальних засобів.	Фах
Метою даного курсу є професійна підготовка студента спеціальності «музичне мистецтво» до вимог праці у професійному оркестровому чи хоровому колективі, оперній студії.	Оволодіння навичками ансамблевої гри (співу), об'єднання індивідуальної манери виконання для досягнення монолітності звучання груп. Орієнтація у розмаїтті стилів та розуміння їх особливостей, читка нового матеріалу, точне виконання штрихових, темпових і динамічних відтінків. навчання через активну роботу оркестрового (хорового) класу.	Колективне виконавство (оркестровий клас, хоровий клас, основи вокально-практичного виконавства)
Курс вирішує завдання узагальнення, систематизації набутого студентами виконавського досвіду та теоретичного багажу для наступної екстраполяції їх на завдання майбутньої професійної діяльності у сфері організації музично-виконавської діяльності; спрямований на вивчення основних етапів розвитку інструментального (вокально-хорового виконавства), його	Уміння визначати стиль, образну драматургію і специфіку виразових засобів найбільш значних творів; визначати основні напрямки розвитку інструментальної чи вокально-хорової музики; визначати основи національно-історичної своєрідності музики, аналізувати твори малої, середньої та великої форм сучасних українських композиторів. Методика викладання фахових дисциплін має на меті засвоєння студентами теоретичних знань для	Історія, теорія та методика виконавства

форм, опанування основними методичними прийомами комплектування оркестрових груп (хорових партій), організації оркестрових занять, укладання та аранжування репертуару для оркестрових колективів різних рівнів підготовленості та виконавського спрямування. Орієнтація на розв'язання широкого кола проблем пов'язаних з історією, теорією та практикою інструментального та вокально-хорового виконавського мистецтва.	виконавської та педагогічної роботи; вивчення широкого кола питань, пов'язаних з проведенням уроку зі спеціального інструменту (постановки голосу, хорового диригування) на різних етапах навчання, з особливостями роботи над інструктивним матеріалом та музичними творами різних форм і жанрів. Знання методики роботи над основними компонентами виконавства (звук, інтонація, метро-ритм, фразування, штрихова техніка, вібрація, динаміка, тембр, агогіка); роль і місце інструктивного матеріалу у процесі формування виконавських навичок; особливості навчального процесу у спеціальних класах музичних училищ та вищих навчальних закладів; володіння засобами подолання сценічного хвилювання в процесі виконавської діяльності. орієнтація в ансамблевій літературі.	
2.1.2. Практична підготовка		
Виконання музичних інструментальних творів, підготовлених студентами і виконаними в концертній формі, стає більш осмисленим, переконливим, допомагає їхній адаптації до сцени, формуванню виконавської майстерності, збагачує концертно-виконавський досвід. Формами виконавської практики можуть бути: виступи в сольних та збірних концертах монотематичного або різножанрового плану; виступи у симфонічних та камерних оркестрах; підготовка і здійснення звукозапису власного виконання.	У результаті проходження практики студенти повинні **вміти:** - Демонструвати артистизм, виконавську культуру та технічну майстерність володіння інструментом на належному фаховому рівні під час виконавської діяльності. - Демонструвати володіння техніками, прийомами та методикамиу виконавській діяльності, знання музичних стилів та репертуару. - Відтворювати драматургічну концепцію музичного твору, створювати його художню інтерпретацію.	Навчальна (виконавська) практика
Поглиблення та розширення теоретичних знань, їх застосування у процесі розв’язання конкретних професійно-педагогічних	У результаті проходження практики студенти повинні **вміти:** - Демонструвати володіння музично-аналітичними навичками для жанрово-стильової та образно-	Виробнича (педагогічна) практика

завдань в мистецьких навчальних закладах; формування і розвиток у майбутніх учителів навичок педагогічного мислення, необхідних для виконання професійних обов'язків; ознайомлення із сучасним станом навчально-виховної роботи в навчальних закладах освіти різного типу, з передовим педагогічним досвідом, станом реалізації основних завдань Концепції української національної школи, Концепції художньо-естетичного виховання; сприяти формуванню у студентів професійних та особистісних компетенцій, інтересу до педагогічної професії, потреби у самовдосконаленні, творчого та дослідницького ставлення до педагогічної діяльності.	емоційної атрибуції музичного твору в процесі створення виконавських, музикознавчих та педагогічних інтерпретацій. - Застосовувати теоретичні знання та навички в процесі педагогічної діяльності. - Використовувати музично-теоретичні, культурно-історичні знання з музичного мистецтва у фаховій виконавській та педагогічній діяльності. - Вміння використовувати міжпредметні зв'язки у педагогічній роботі в процесі формування естетичних поглядів та художніх смаків.	
Елементарне наукове дослідження, пов'язане із опрацюванням та закріпленням теоретичного матеріалу курсів «музична педагогіка» та «музична психологія»	Вміння формулювати тему дослідження, її предмет, об'єкт, мету та завдання; опрацьовувати наукову літературу; проводити експеримент з ґрунтовним аналізом його результатів; формувати власні думки, судження та висновки.	Курсова робота з психолого-педагогічних дисциплін
Елементарне наукове дослідження, пов'язане із опрацюванням та закріпленням теоретичного матеріалу курсу «Історія, теорія та методика виконавства».	Вміння формулювати тему дослідження, її предмет, об'єкт, мету та завдання; опрацьовувати наукову літературу, формувати власні думки, судження та висновки.	Курсова робота з історії, теорії та методики виконавства
Концертне виконання програми з фаху, яке демонструє володіння художньою музично-виконавською майстерністю, необхідною для самостійної професійної діяльності в якості артистів оркестру (хору), педагогів, концертних та камерних виконавців, солістів-вокалістів, диригентів хору.	Під час державної атестації студенти повинні продемонструвати на високому професійному рівні: - виконання музичних творів різних епох, стилів та жанрів українських та зарубіжних композиторів; - застосування на практиці різноманітних штрихів та прийомівмузичного виконавства; -володіння виразним якісним тембром, різноманітною динамікою, агогікою та іншими специфічними засобами художньої виразності; реалізувати навички камерно-	Атестація

	ансамблевої гри.	
Наукове опрацювання проблеми, пов'язаної з історією, теорією та методикою виконавства на оркестрових інструментах	Формулювання теми роботи, визначення об'єкта та предмета дослідження, опрацювання літератури, організацію та проведення емпіричного дослідження, аналіз отриманих результатів, самостійне формулювання висновків, оформлення результатів згідно з існуючими критеріями та вимогами, набуття навичок техніки й етики наукової роботи.	Дипломна робота
2.2. Вибіркові дисципліни		
2.2.1. Дисципліни за вибором ВНЗ		
Вивчення теоретичних основ організації науково-дослідної роботи; розвитку нахилів до пошукової, дослідницької, творчої діяльності; формування вмінь і навичок застосування методів наукового дослідження у процесі розв'язання практичних завдань; поєднання навчального процесу з науковими пошуками; формування вмінь і навичок виконувати наукові дослідження та приймати обґрунтовано-аналітичні рішення.	Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні **знати:** основні положення щодо написання наукової роботи;класифікацію наукових досліджень; характеристику принципів наукового дослідження; перебіг підготовки та організацію наукового дослідження; основні засади експерименту, наукового спостереження, анкетування, опитування, тестування тощо; літературні та графічні вимоги щодо написання наукової роботи; **вміти:** кваліфіковано пояснити роль і завдання проведення наукової роботи; вільно оперувати термінологією спеціальної наукової літератури; вирішувати поставлені наукові завдання шляхом постійного самовдосконалення пошукового досвіду у поєднанні з систематичними заняттями практичного характеру; провести обробку, узагальнення та аналіз емпіричних матеріалів, їх співставлення з теоретичними положеннями наукової роботи; об'єктивно оцінити написану наукову роботу.	Основи науково-дослідної роботи
Вивчення творів української та	Реалізація концепції розвивального	Загальне

світової фортепіанної літератури на основі практичного оволодіння навиками гри на фортепіано та комплексного розвитку піаністичної техніки, музичного слуху, музичного мислення в процесі виконавської інтерпретації творів різних історичних епох, національних шкіл, жанрів і стилів; освоєння методів організації поетапної роботи над музичним твором, раціональних прийомів читання музики з нот та ескізного програвання творів, навиків фортепіанного акомпанування та ансамблевої гри.	навчання шляхом збільшення репертуарного об'єму навчального музичного матеріалу та прискорення темпів його проходження; формування навиків самостійної роботи з музичним текстом як необхідної основи подальшої професійної діяльності майбутніх спеціалістів – концертних виконавців, ансамблево-оркестрових артистів та педагогів різного рівня музичних закладів.	фортепіано
Наукове обґрунтування теоретичних знань та комплексу практичних рішень музично-психологічних проблем, що виникають у процесі навчання та концертної діяльності музиканта-виконавця; формування музиканта, для якого високий професіоналізм виконавського мистецтва гармонійно поєднується із глибоким розумінням законів мистецтва загалом і музики зокрема; розкрити загальні закономірності галузі музичної психології із конкретизацією стосовно до конкретної діяльності музиканта.	У процесі вивчення дисципліни студент повинен **знати:** історію музичної психології; напрями музичної психології; психологічні особливості творчої особистості; особливості творчості виконавця і композитора; режим і гігієну роботи музиканта. **Вміти:** здійснювати психічну саморегуляцію з урахуванням індивідуально-психологічних особливостей музиканта; аналізувати музичне сприйняття і сприяти його розвитку; формувати музичну культуру слухача.	Музична психологія
Засвоєння студентами основних положень і проблематики сучасної педагогіки; формування досвіду самооцінки і самоаналізу педагогічних явищ і ситуацій, умінь моделювати навчально-виховний процес; формування системного педагогічного мислення, професійної компетентності і майстерності.	У процесі вивчення дисципліни студент повинен оволодіти основними поняттями і категоріями педагогіки, системою педагогічних знань; сформувати уміння визначати суть провідних концепцій виховання особистості, застосовувати методи педагогічного дослідження, конструювати цілі, зміст, методи, засоби і форми навчально-виховного процесу, регулювати навчально-виховну взаємодію із суб'єктами	Музична педагогіка

	педагогічного процесу, аналізувати та оцінювати процес і результат навчання і виховання, використовувати продуктивні педагогічні технології; сформувати гуманістичну спрямованість, творчий підхід до здійснення педагогічної діяльності.	
2.2.2. Дисципліни вільного вибору студента		
Блок А «Оркестрові інструменти»		
Оволодіння елементарними необхідними знаннями палітри сучасного симфонічного оркестру. Розвиток художнього мислення студента через поглиблене вивчення художньо-технічних можливостей кожного інструмента зокрема, так і оркестрових груп загалом. Розвиток художнього мислення студента-інструменталіста; поглиблене вивчення художньо-технічних можливостей кожного інструмента, оркестрових груп зокрема та їх поєднання загалом.	У результаті вивчення курсу студенти повинні **знати** специфіку транспозиції інструментарію симфонічного оркестру; специфічні системи нотного запису; партитурну систему та різноманіття складів сучасного симфонічного оркестру. **Уміти** читати оркестрову партитуру у найбільш вживаних ключах; читати транспонуючі інструменти у реальному звучанні; застосовувати знання діапазонів кожного з інструментів сучасного оркестру на практиці.	Інструментознавство та інструментовка
Набуття навиків досконалого володіння навичками колективного виконавства, необхідними для майбутньої концертно-виконавської та педагогічної діяльності. Володіння специфікою ансамблевого виконавства, особливостями і технічними можливостями інструментів, які беруть участь в ансамблях, вироблення єдності у використанні засобів виразності при виконанні твору, оволодіння навичками творчого контакту з партнерами.	Досягнення темпо-ритмічного ансамблю: - дотримання в музичному творі, в кожній його частині чи окремому епізоді необхідного темпу як з боку виконавців, окремих партій, так і колективу в цілому; - аналогічне відчуття і виконання кожним виконавцем, кожною партією і всім колективом поступової та раптової зміни темпу, прискорень та уповільнень, агогічних відхилень; - правильне, ідентичне виконання кожним виконавцем, кожною партією, усімколективом метричних долей, узгодження метро-ритмічних побудов, поліритмії. <u>Досягнення динамічного ансамблю</u> передбачає: - ідентичне відтворення всіма учасниками ансамблю необхідної сили звучності в кожному епізоді музичного твору, аналогічне	Ансамбль струнно-смичкових (духових) інструментів

	виконання супутніх динамічних відтінків, поступової і раптової зміни гучності, динамічних ефектів; - звучання партій як сукупності рівноцінного звучання щодо гучності усіх інструментів і голосів; - динамічно правильну побудову співзвуч і акордів; - ідентичне (в динамічному відношенні) викладення усіма партіями ансамблю музичної думки в часі, включаючи адекватну побудову музичних фраз, речень, періодів, а також колективне відтворення кульмінацій, дотримання єдиних принципів динамічного розвитку; - узгоджене звучання тем, підголосків, супроводу та інших голосів в аспекті раціонального виділення тематизму, окремих ходів і мелодичних ліній, що мають важливе смислове і художньо-виражальне значення.	
Оволодіння основами техніки диригування через розвиток мануальних засад фаху; вивчення основних диригентських схем та прийомів показу початку звучання, його занять і особливості переводу різноманітних ритмічних вартостей та залежності величини і швидкості руху від виконуваної динаміки і темпу;вміння читати партитуру; володіти зрозумілою для зорового сприйняття технікою показу вступів як окремим сольним інструментам, групам оркестру, так і загальним звучанням в tutti; володіння здатністю розкривати задум композитора через розуміння драматургічної ролі тембрової палітри твору; вміння емоційно вести колектив у напрямі досягнення художнього задуму композитора; володіння навичками самоконтролю у художній доцільності кожного	Майбутній спеціаліст повинен **знати** специфіку роботи у колективах, методику роботи з колективом, репертуар, науково-теоретичну літературу. Від студента вимагається **вміння** володіти різними методичними прийомами роботи над партитурою; грамотно добирати відповідний репертуар; розвивати виконавські здібності; досконало володіти технікою диригування; працювати над вправами; усвідомлювати естетичну сторону діяльності диригента.	Оркестрове диригування

руху, усвідомлюючи естетичний бік діяльності диригента.		
Підготовка музикантів-виконавців до сценічного втілення музичних творів в умовах концертного виступу.	Засвоєння рухових і мовних навичок і вмінь, що передбачає: 1) Удосконалення пластичних навичок за допомогою вправ: - побутова хода з використанням додаткового завдання; - хода зі зміною швидкості руху; - хода і спостереження за присутніми. 2) Удосконалення фонаційного дихання, дикції та "сценічного" голосу за допомогою певних вправ. Виховання мовно-рухових і вокально-рухових координацій, що передбачає: 1)Мовні такти і логічні паузи. Використання вправ на вимовляння та співу русі. 2) Сценічна ситуація та взаємодія руху тіла з грою на інструменті. 3) Підготовка музичного супроводу до вправ на розвиток вокально-рухових координацій.	Основи сценічної культури
Вивчення теоретичних засад професійної музичної освіти; аналіз еволюції професійного музичного мистецтва у контексті становлення музично-освітніх традицій; ознайомлення зі специфікою підготовки музикантів-виконавців у європейській традиції; проблеми підготовки професійних музикантів в системі сучасної мистецької освіти України.	У процесі вивчення дисципліни студент повинен **знати:** особливості професійної музичної освіти в Україні та світі, її функції, структуру, різновиди; понятійний апарат в галузі музичної освіти; **вміти:** самостійно та вільно орієнтуватися в теоретичних засадах професійної мистецької освіти; обґрунтувати власну думку щодо дискусійних проблем підготовки фахівців у галузі музичного виконавства.	Система організації музично-освітнього процесу
Блок Б «Сольний спів»		
Оволодіння елементарними необхідними знаннями палітри сучасного симфонічного оркестру. Розвиток художнього мислення студента через поглиблене вивчення художньо-технічних можливостей кожного інструмента зокрема, так і оркестрових груп загалом. Розвиток художнього мислення студента-інструменталіста;	У результаті вивчення курсу студенти повинні **знати** специфіку транспозиції інструментарію симфонічного оркестру; специфічні системи нотного запису; партитурну систему та різноманіття складів сучасного симфонічного оркестру. **Уміти** читати оркестрову партитуру у найбільш вживаних ключах; читати транспонуючі інструменти у реальному звучанні; застосовувати знання діапазонів кожного з	Інструментознавство та інструментовка

поглиблене вивчення художньо-технічних можливостей кожного інструмента, оркестрових груп зокрема та їх поєднання загалом.	інструментів сучасного оркестру на практиці.	
Виявлення, розвиток і відшліфовування природних здібностей студента;оволодіння необхідними знаннями і навиками акторської майстерності та хореографічної підготовки, що дозволить використати набутий досвід у виконавській діяльності вокалістів під час роботи над роллю в оперному чи музично-драматичному театрі, а також у сценічній практиці.	У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **знати:** - сутність професійних якостей актора і хореографа та його функції; - особливості роботи актора над собою в творчому процесі переживання; - роботу над собою в творчому процесі втілення; - елементи системи Станіславського та досвіт видатних діячів театрального мистецтва; - елементи сценічної дії акторської майстерності; - принципи роботи над елементами сценічної дії на матеріалі вправи, етюду, інсценівки; - елементи танцювальних рухів для застосування у сценічній практиці. **Вміти:** - розвивати та удосконалювати професійний апарат актора, його психотехніку; - виховувати в собі постійну потребу пізнання життя та його законів; - постійно працювати над собою, шляхом індивідуально спрямованого тренінгу та творчого самовиховання; - володіти елементами сценічної дії; - формувати професійні навички та уміння, освоювати методичні засоби праці над роллю.	Основи акторської майстерності та хореографія
Формування системного, методичного розвитку музичних здібностей студентів: мелодичного, тембрового, ладового, гармонічного, поліфонічного слуху, метро-ритмічного відчуття, музичної пам'яті, музично-слухових уявлень, тобто музично-слухового досвіду, вибудованого на використанні вокальних вправ з репертуару	У результаті вивчення дисципліни студенти повинні **вміти:** - Аналізувати музичні твори з виокремленням їх належності до певної доби, стилю, жанру, особливостей драматургії, форми та художнього змісту. - Демонструвати володіння музично-аналітичними навичками для жанрово-стильової та образно-емоційної атрибуції музичного твору в процесі створення виконавських,	Фахове сольфеджіо

для різних голосів.	музикознавчих та педагогічних інтерпретацій. - Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом. - Використовувати музично-теоретичні знання з музичного мистецтва у фаховій виконавській та педагогічній діяльності. - Вміння використовувати міжпредметні зв'язки у педагогічній роботі в процесі формування естетичних поглядів та художніх смаків.	
Підготовка музикантів-виконавців до сценічного втілення музичних творів в умовах концертного виступу.	Засвоєння рухових і мовних навичок і вмінь, що передбачає: 1) Удосконалення пластичних навичок за допомогою вправ: - побутова хода з використанням додаткового завдання; - хода зі зміною швидкості руху; - хода і спостереження за присутніми. 2) Удосконалення фонаційного дихання, дикції та "сценічного" голосу за допомогою певних вправ. Виховання мовно-рухових і вокально-рухових координацій, що передбачає: 1)Мовні такти і логічні паузи. Використання вправ на вимовляння та співу русі. 2) Сценічна ситуація та взаємодія руху тіла з грою на інструменті. 3) Підготовка музичного супроводу до вправ на розвиток вокально-рухових координацій.	Основи сценічної культури
Аналіз та продукування наукових та науково-публіцистичних текстів різного типу, рецензій на концертні виступи та музичні твори відповідно до мети, спрямування й умов спілкування в процесі майбутньої професійної діяльності.	У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **знати:** просвітницькі та художньо-пропагандистські можливості і завдання прикладного музикознавства; письмові та усні комунікації в системі ЗМІ; основні функції і завдання музично-критичної діяльності; історію української та зарубіжної музичної критики; місце і значення музично-критичної думки в культурі – сучасної і в історичній перспективі;	Музична критика

	характер відносини музичної критики і музичного мистецтва, музичної науки і соціуму; принципи аксіологічного (оцінного) підходу до явищ музичного мистецтва; специфіку художньої цінності та оціночної роботи в галузі музичного мистецтва; основні сучасні напрями творчої діяльності в сфері музичного мистецтва – композиторської творчості, виконавського мистецтва, музичного театру та інших музично-постановочних видів; типологію жанрів музичної критики; особливості рецензійною роботи; **вміти:** готувати інформаційні матеріали, що стосуються всіх можливих сторін сучасного музичного життя і різних напрямів сучасного музично-культурного процесу; брати інтерв'ю у творчих людей, вільно вести бесіду на професійні музичні теми; сприймати, аналізувати, інтерпретувати і оцінювати будь-музично-творчий продукт – нову музику, виконавську творчість, твори музично-постановочного мистецтва (сценічні, екранні, «пленерні») у всьому спектрі сучасної практики, як в академічній, так і в масовій музичній культурі; виконувати письмові роботи в різних жанрах музичної критики, готувати рецензійні матеріали, спрямовані на різні об'єкти творчого процесу: складати музику, виконавське мистецтво, музичний спектакль (опера, балет, мюзикл, мультимедійні вистави, шоу, музичні кіно- і телефільми); редагувати музично-критичні та інші журналістські тексти сторонніх авторів.	
Використання знань з італійської мови як у процесі повсякденного спілкування з представниками інших країн з різноманітних питань у галузі музичного мистецтва, так і у процесі вивчення та виконання оперних арій, які, як правило	Формування уміння самостійно читати літературу за фахом, працювати з додатковою та довідковою літературою, словниками, мультимедійними засобами; опанування такими складовими іншомовної комунікативної компетенції, як:	Італійська мова

виконуються мовою оригіналу .	мовленнєва компетенція, лінгвістична компетенція (лексична, граматична, семантична, фонологічна, орфографічна і орфоепічна), соціокультурна та професійна компетенції.	
Блок В «Народні інструменти»		
Основні прийоми, правила оркестровки та аранжування інструментальних творів для оркестру народних інструментів; орієнтація в характерних особливостях різних за змістом, формою, стилем музичних творів, а також в стилістиці різних епох; збагачення музичного кругозору знаннями оригінальної оркестрової літератури в поєднанні з іншими музичними дисциплінами. Професійно і вільно оперувати термінологією методичної оркестрової літератури; на належному методичному рівні проводити заняття в оркестровому класі, а також професійно робити інструментовки та переклади для оркестрів різних типів; вільно володіти характерними особливостями групи інструментів оркестру народних інструментів.	Вивчення даної дисципліни дає змогу сформувати у студента-бакалавра еволюційно-історичний підхід до розуміння культури народного музикування, поняття про характерні особливості, художні можливості та практичне застосування музичного інструментарію. Набуті знання будуть корисними для студентів-диригентів у класах диригування при вивченні та аналізі партитур, а також для тих студентів, які не студіюють спеціальне диригування, але вивчаючи «Інструментовку і переклад» розширюють свій музичний кругозір. Навчальна дисципліна є корисною для студентів при створенні музики для оркестру народних інструментів.	Інструментознавство, інструментовка й переклад
Студент, який обрав додаткову спеціалізацію **«Оркестрове диригування»**, повинен оволодіти основами техніки диригування через розвиток мануальних засад фаху; вивчити основні диригентські схеми та прийоми показу початку звучання, його занять і особливості переводу різноманітних ритмічних вартостей та залежності величини і швидкості руху від виконуваної динаміки і темпу; вміти читати партитуру; володіти зрозумілою для	У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **вміти:** - Демонструвати артистизм, виконавську культуру та технічну майстерність володіння голосом чи диригентським апаратом на належному фаховому рівні під час виконавської діяльності. - Демонструвати володіння техніками, прийомами та методиками у виконавській діяльності, знання музичних стилів та репертуару. - Відтворювати драматургічну концепцію музичного твору, створювати його художню інтерпретацію.	Теорія і практика народно-інструментального виконавства (оркестрове диригування та читка партитур,теорія стилів народного виконавства, сольний спів - бандуристи / додатковий інструмент)

зорового сприйняття технікою показу вступів як окремим сольним інструментам, групам оркестру, так і загальним звучанням в tutti; володіти здатністю розкривати задум композитора через розуміння драматургічної ролі тембрової палітри твору; вміти емоційно вести колектив у напрямі досягнення художнього задуму композитора; володіти навичками самоконтролю у художній доцільності кожного руху, усвідомлюючи естетичний бік діяльності диригента. Студент, який обрав додаткову спеціалізацію **«Сольний спів»**, повинен володіти музично-виконавською майстерністю, необхідною для професійної діяльності в якості артиста-вокаліста, педагога, концертного та камерного виконавця. Готує виконавців до самостійної професійної роботи у ролі викладача постановки голосу та артиста-вокаліста, яке вирішується у класі за спеціальністю, у курсі методики вокалу, у процесі педагогічної практики, в камерному, ансамблевому класах.	- Винаходити оптимальні шляхи вирішення виконавських проблем, відтворювати емоційно-образний зміст музичного твору під час виконавської діяльності, створювати художній образ за допомогою комплексу музичних виражальних засобів.	
Концепційне осмислення студентами основних тенденцій розвитку й закономірностей функціонування народно-інструментального колективного музикування України як унікального мистецького явища, яке в процесі академізації музичної творчості у сфері народних інструментів зберегло сутнісно національні характерні риси та яскраво виражені регіональні особливості.	У процесі вивчення дисципліни студенти повинні **вміти:** - здійснити періодизацію процесу еволюції народно-інструментального виконавства України, визначити характерні особливості його основних етапів; - з'ясувати своєрідність колективного народно-інструментального музикування етнографічних регіонів України на зламі XX–XXI ст. як соціокультурного і	Теорія стилів народного виконавства

	мистецького явища та виявити основні соціальні функції народно-інструментальних виконавських колективів; - проаналізувати найважливіші тенденції функціональної трансформації народно-інструментальних колективів в контексті розвитку українського музичного мистецтва, а також особливості професійної, самодіяльної та автентичної української народно-інструментальної традиції у визначений період; - надати загальну характеристику естетиці вторинного колективного народно-інструментального виконавства у процесі його історичної еволюції; - описати особливості запозичення і усталення в українському народно-інструментальному виконавстві чинників та деяких принципів іонаціональних традицій; - визначити особливості виконавського стилю провідних колективів західного регіону стосовно до академічного, самодіяльного та автентичного народно-інструментального музикування України; - класифікувати стильові спрямування, жанрові групи, виконавські склади у творчому доробку професійних та самодіяльних композиторів України у репертуарі народно-виконавських колективів.	
Курс вирішує завдання узагальнення, систематизації набутого студентами виконавського досвіду та	Уміння визначати стиль, образну драматургію і специфіку виразових засобів найбільш значних творів; визначати основні напрямки	Методика співу

теоретичного багажу для наступної екстраполяції їх на завдання майбутньої професійної діяльності у сфері організації музично-виконавської діяльності; спрямований на вивчення основних етапів розвитку вокального виконавства, його форм, опанування основними методичними прийомами постановки голосу, знання сольного вокального репертуару для різних тембрів. Орієнтація на розв'язання широкого кола проблем пов'язаних з теорією та практикою вокального виконавського мистецтва.	розвитку вокальної музики; визначати основи національно-історичної своєрідності вокальної музики, аналізувати твори малої, середньої та великої форм сучасних українських та зарубіжних композиторів. Методика співу має на меті засвоєння студентами теоретичних знань для виконавської та педагогічної роботи; вивчення широкого кола питань, пов'язаних з проведенням уроку з постановки голосу та сольного співу на різних етапах навчання, з особливостями роботи над інструктивним матеріалом та музичними творами різних форм і жанрів. Знання методики роботи над основними компонентами виконавства (звук, інтонація, метро-ритм, фразування, штрихова техніка, динаміка, тембр, агогіка); роль і місце інструктивного матеріалу у процесі формування виконавських навичок.	
Професійна підготовка студента до вимог праці у професійному колективі; знання методики роботи з різними оркестровими групами та оркестром в цілому; знання оркестрового репертуару; володіння технікою диригування.	Володіння методами роботи з оркестром, знання принципів та психофізіології виконавства на оркестрових інструментах; формування умінь, які забезпечують можливість творчо здійснювати оркестрову роботу; володіння методами осягнення оркестрового твору та його інтерпретації; вибір та накопичення репертуару для роботи з професійними колективами.	Методика диригування і роботи з народно-інструментальним колективом
Володіння конкретною науковою методологією в галузі фольклористики: напрямки, підходи, методи. Базові аспекти вивчення фольклору: спостереження, експеримент, аналіз і синтез. Рівні комплексного аналізу музичного фольклору: неформалізований (описовий) і формалізований (теоретичний). Прагматичний аналіз традиційної народної музичної культури. Структурний аналіз музичного фольклору. Знання специфіки	У процесі вивчення дисципліни студенти повинні **вміти:** – самостійно та вільно орієнтуватися в теоретико-методологічних засадах вивчення та інтерпретації музичного фольклору світу на основі базових знань; – використовувати дослідницький інструментарій методологічного апарату музичної фольклористики, вільно оперуючи основними категоріями мистецтвознавства та етнології;	Фольклорна експедиція (методика, транскрипція, документація)

документації музичного фольклору. Форми польової роботи. Методика збору і фіксації фольклорного матеріалу. Володіння технікою систематизації матеріалів експедиції. Знання правил транскрипції народної музики та основ редагування фольклорних текстів.	– фіксувати, аналізувати музичний фольклор з подальшим прогнозуванням та проектуванням ситуації музичної діяльності; – обґрунтовувати власну думку щодо дискусійних проблем інтерпретації фольклорного музичного твору; – визначати онтологічний та функціональний статус музичного фольклору.	
Блок Г «Хорове диригування»		
Спеціалізовано-професійні компетенції: - базові уявлення про основні напрямки розвитку хорового виконавства; - знання вітчизняної історії хорової музики; - базові знання про специфіку хорового колективу: вікові особливості і вокально-технічні можливості різних хорових складів, психологічні основи формування навичок музичного сприйняття і відтворення; сутність, структуру й особливості вокально-хорової роботи та керування хоровим колективом необхідному для володіння ними в обраній професії.	У процесі вивчення дисципліни студент повинен **знати:** основні закономірності формування і розвитку української національної і зарубіжної хорової музичної культури в зв'язку з суспільно-історичними умовами; хорову музику різних епох і стилів – від епохи Відродження до найновіших творів сучасності, сучасної дитячої хорової музики;закономірності мистецтва хорового співу, особливостей цього виду виконавства і можливостей його виховного і навчального впливу на особистість і колектив;специфіку хорового колективу: вікові особливості і вокально-технічні можливості різних хорових складів, психологічні основи формування навичок музичного сприйняття і відтворення; виражальні засоби хорового співу в їх комплексі. вміти:орієнтуватися в музиці всіх епох і стилів, давати характеристику історичної епохи і робити узагальнений аналіз основних етапів розвитку хорового виконавства характеризувати особливості розвитку музики на різних етапах її історичного функціонування, визначати основні риси стилю творчості композитора і поета, їх зв'язки з своєю епохою, з демократичними народно-національними традиціями; вільно аналізувати вокально-хоровий твір, виявляючи закономірності образного змісту і його втілення в усьому комплексі формоутворюючих і	Хорознавство та хорове аранжування

	виражальних засобів;активно використовувати синтетичні музично-дидактичні навички, що характерні злиттям мовних, вокальних, інструментальних та диригентських впливів; проводити цілісний аналіз музичної драматургії хорового твору і його вокально-інтонаційний аналіз; використовувати набуті знання для особистісного розвитку та в практичній роботі з хоровим колективом.	
1) Фахові компетенції: - формування у студентів теоретичних знань про історію вокального мистецтва, взаємозв'язок та взаємовплив у процесі формування та розвитку зарубіжних вокальних шкіл – італійської, французької, німецької, російської та української; -спрямування на процес становлення вокального мистецтва, на необхідну уяву про його зв'язок з іншими видами мистецтв; - уміння послідовно розкривати великий історичний шлях, який пройшло людство за багато століть розвитку вокального мистецтва, що утверджувалось в активній боротьбі різних ідеологій і світоглядів, в антагоністичних зіткненнях реалістичних і реакційних тенденцій творчості, в конфліктних протистояннях справжнього і удаваного новаторства; - можливість відкрити студентам перспективу професійно розкрити та розвинути свій творчий потенціал, оволодіти всіма можливостями свого голосу, розуміти і виконувати вокальні естрадні та академічні твори у збагаченому синтезі музики, слова, пластики, емоційної акторської виразності, допоможе розширенню творчої	1) У процесі вивчення дисципліни (постановка голосу, вокальний ансамбль) студент повинен **знати:** анатомо-фізіологічну будову голосового апарату; принципи роботи голосового апарату в співі; регістрову природу співацького голосу та акустику голосового апарату; класифікацію співацьких голосів; прийоми й методи формування тембрально-якісного звукоутворення, вирівнювання діапазону атаки звуку, вокалізації тощо; принципи використання фонетики мови в процесі постановки голосу; прийоми й методи вивільнення голосового апарату від затиску;особливості вокального виховання дітей; основи співацької гігієни та охорони голосу; музичний та вокальний тезаурус; кращі зразки світової вокальної музики, зокрема української народнопісенної творчості; **вміти:** аналізувати наукову літературу з проблем вокальної методики; випрацьовувати якісну атаку звуку, вокалізацію, співацький подих і дикцію, внутрішні відчуття резонансу; моделювати мікстове звучання голосу, володіти прийомом прикриття звуку на верхній ділянці діапазону; застосовувати технологію співу з метою розвитку музичної виразності, фразування, створення відповідної емоційно-образної сфери, драматургії виконання твору, розкриття його характеру, змісту, стилю і визначення виконавського	Практичні основи вокально-хорового виконавства (постановка голосу, вокальний ансамбль, інструментальне виконання хорового репертуару)

уяви та вихованню естетичного смаку. **методичні:** - дати студентам систематизовані знання щодо будови і функції голосового апарата, біофізіологічних механізмів співацького процесу, стійких критеріїв якості співу і співацької майстерності; **пізнавальні:** - озброїти майбутніх спеціалістів практичними знаннями розвитку та охорони дитячого співацького голосу, проведення вокально – хорової роботи в школі; **практичні:** - забезпечити професійну готовність учителя до здійснення вокальної та вокально – педагогічної діяльності у загальноосвітній школі. 2) Фахові компетенції: - вільне володіння інструментом та здатність його використовувати у навчальній і концертно-виконавській діяльності; -володіння навичками імпровізації, акомпанування, читки нот з листа, транспонування; -здатність організувати інструментальне виконання хорових партитур на уроках музичного мистецтва.	плану; аналізувати, діагностувати та коригувати як власний, так і сторонній співацький процес; проводити самостійну вокально-практичну роботу, опанувати педагогічні основи проведення вокального уроку та моделювати процес розвитку співацького голосу;самостійно проводити жанрово-стильовий та методичний аналіз вокальних творів, створювати виконавську інтерпретацію засобами вокальної техніки, елементами акторської гри. 2) У процесі вивчення дисципліни (інструментальне виконання хорового репертуару) студент повинен **знати:** - основні положення та методи вивчення гри хорової партитури на фортепіано; - вирішення творчих завдань, пов'язаних із вмінням знаходити виражальні засоби та прийоми гри хорової партитури на фортепіано задля втілення художнього задуму автора; - провідні жанри та стилі української та зарубіжної музики різноманітної за ідейно-художнім змістом та музично-стилістичними особливостями; - методологічні і методичні проблеми імпровізації та акомпанементу; - виявляти багатогранність своїх поглядів на зарубіжну музику; - проаналізувати хорову партитуру; - збагачувати свій естетичний досвід у ході сприймання та інтерпретації творів музичного мистецтва у музично-практичній діяльності; - формувати ціннісні орієнтації, потреби у творчій самореалізації та професійному вдосконаленні. **вміти:** - виявляти багатогранність своїх поглядів на зарубіжну музику; - проаналізувати хорову партитуру; - збагачувати свій естетичний досвід у ході сприймання та інтерпретації творів музичного мистецтва у музично-практичній діяльності;	

	- формувати ціннісні орієнтації, потреби у творчій самореалізації та професійному вдосконаленні.	
Спеціалізовано-професійні компетенції: - усвідомленістьнаціонального виховання молодого покоління; - втілення у життя української національної ідеї; - оволодіння азами патріотичного виховання; - збагачення духовною культурою; - володіння знаннями про культурну та мистецьку спадщи-ну регіону; - використання в навчально-виховному процесі загально-освітньої школи предметів мистецького циклу; - уміння використати краєзнавчий матеріал; - виховання моральних і патріотичних якостей; - уміння ознайомлювати дітей з творами місцевих композиторів, діяльністю музичних колективів, своєї місцевості та мистецькою спадщиною регіону;. – уміння використовувати місцевий краєзнавчий матеріал (історії мистецтва, звичаїв, традицій).	У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **знати:** зміст загальнотеоретичних дисциплін, які допоможуть закріпити вивчений та досліджений матеріал; про європейські традиції в українському музичному мистецтві, а зокрема, музичному краєзнавстві; про системний підхід до опанування музично-дидактичних матеріалів та їх застосування в практиці; про закономірності виникнення сучасних тенденцій у розвитку музичного краєзнавства в зв'язку з традиціями українців. **Вміти:** аргументувати знання з музичного краєзнавства в процесі викладання; розвивати традиції виконавських шкіл, вести просвітницьку діяльність, професійно орієнтуватись та аналізувати музичні стилі та жанри; володіти вміннями та навичками самостійного опрацювання науково-методичної та музичної літератури; застосувати в практичній діяльності набуті навички та вміння; аргументувати власну музично-професійну позицію стосовно дидактичних принципів музичного краєзнавства; оперувати знаннями із музичного краєзнавства у взаємозв'язку з іншими регіональними особливостями краю.	Музичне краєзнавство
Розкриття сучасних наукових концепцій, понять, знань, методик та методів, на основі яких відбувається процес музично-естетичного виховання, навчання, освіти і розвитку дітей раннього і дошкільного віку, засвоєння, усвідомлення та практична реалізація майбутніми фахівцями теоретичних, методичних і практичних основ музичного виховання дітей раннього і дошкільного віку, закономірностей процесу	У процесі вивчення дисципліни студент повинен знати філософські засади основ теорії навчання, теоретичні основи навчання, освіти й виховання. Вміти формувати в майбутніх педагогів дошкільної освіти функціональні та спеціальні знання і вміння, світоглядну, екологічну, моральну й художньо-естетичну цілісну систему знань щодо поняття музичної культури в сучасних умовах; наповнювати зміст музичного виховання культурно-історичними надбаннями українського народу; виховувати	Методика роботи в дошкільному закладі

музичного розвитку дошкільників, умов організації музично-педагогічної роботи з дітьми.	культуру спілкування; залучати до творчої діяльності в різних видах педагогічної діяльності з музичного виховання у дошкільному навчальному закладі, розвивати національну музичну духовно-практичну активність, зокрема вміло підбирати методи, засоби, форми навчання учнів, забезпечувати розвиток їх творчих можливостей, здібностей.	
Ознайомлення студентів з науковими основами композиції та перекладу хорових партитур; активізації сприйняття побудови всіх елементів музичного твору, стимулюванні розвитку музичних уявлень, формуванні естетичного смаку, творчого підходу до роботи з вокально-хоровими колективами та солістами-вокалістами.	Вивчення класифікації, всіх груп (підгруп) голосів; оволодіння основними прийомами та практичними навичками перекладу хорових партитур та створення музичних творів для хору та голосу. ознайомлення з проблемами аналізу Вокальне аранжування передбачає техніку перекладу вокально-ансамблевих та хорових творів на різні види малих (великих) ансамблів чи сольного співу, аранжування творів для потреб в конкретних умовах вокально-ансамблевої роботи та пристосування вокальних творів до можливостей того чи іншого виконавця з максимальним дотриманням основного гармонічно-мелодичного задуму композитора.	Основи композиції та переклад хорових партитур
Професійні компетентності: - мистецтвознавча – знати закономірності мелодичної і гармонічної побудови музичних прикладів; здатність застосовувати знання з сольфеджіо та інших видів мистецтва у професійній діяльності; - музично-теоретична – розуміння і здатність застосовувати на практиці основні положення сольфеджіо; здатність до: чистоти інтонування вправ та фрагментів творів різних форм, жанрів і стилів; читання з листа; написання музичного диктанту; слухового аналізу; сформованість музично-	У процесі вивчення дисципліни студент повинен **знати:** загальні основи сольфеджіо; систему засобів розвитку музичного слуху; провідну мету і завдання розвитку різних видів музичного слуху; основні принципи методики читання нот з листа; основи написання музичного диктанту;закономірності гармонічної побудови музичних прикладів; основи підбору акомпанементу до заданої мелодії; функційні зв'язки між основними акордами в ладі; принципи здійснення відхилення і модуляції в музичному творі. **Вміти:** самостійно читати з листа задані нотні приклади (одноголосся); орієнтуватися в основних елементах ладів (інтервалах, акордах); записати по слуху одно чи двоголосний	Хорове сольфеджіо

теоретичного тезаурусу.	музичний диктант; визначити функційну логіку акордів у послідовності в певній тональності; визначити на слух послідовність інтервалів в межах тональності, або поза тональністю; аналізувати будову і основні виразові елементи музичних прикладів; підібрати гармонічний супровід (акомпанемент) до певного заданого музичного прикладу.	

Інше (у разі потреби): *не передбачено навчальним планом*

Гарант освітньої програми Князєв В.Ф.